

Heldur óvæntað er tað Jón Johansen úr Vága Dartfelagið, sum vinnur stóru FM kappingina í Skopun. Hann lukkar seinast settið við píli í bull. Hann vinnur í finaluni 5-3 á Jan McIntosh. Hjá kvinnum kemur tað púra óvart á, at Maibritt Hvíthamar vinnur FM, sum verður víst beinleiðis í sjónvarpi fyri fyrstu ferð

ruddaði eg alt óruddið frá fortíðini og tveitti næstan alt burtur, sigur hann.

– Eg trúgvi, at tað er eitt bønarsvar, at eg møtti henni, tí eg var so í dapurhuga, at eg hevði biðið Gud endað lív mitt fleiri ferðir, men so møtti eg henni. Eg plagi at siga, at tað átti at verði ógjørlegt, tí tað líkist als ikki mær at skriva til ein tilvildarlígan persón á netinum, sum eg ongantíð havi tosað við. Tað gjørdi eg fyri fyrstu ferð, tá eg skrivaði til Jocelle, og eg trúgvi, at Gud tá gav mær eitt svar, sigur hann.

Í 2013 fór Lindi til Filipsoyggjarar at vitja Jocelle.

– Eg setti mær fyri, at eg skuldi vitja hana og siggja, hvussu lívið var har. Eg hugsaði eitt sindur um vandarnar við, at ferðast so langt tí eg kendi ikki umstøðurnar. Eg hevði tó sett mær fyri at fara, og segði bara fólki, at eg fór at ferðast, sigur Lindi.

– Vit funnu tó skjótt útav, at tað var fantastiskt at hava hesar dagar saman, og vit valdu eisini at gerast par tá, sigur Jocelle.

Tá Lindi, á heystið 2013, vitjaði Jocelle fyri triðju ferð á Filipsoyggjunum kom Jocelle við honum til Føroya. Hann vildi vísa henni heimland sítt, og upprunaliga ætlanin var, at Jocelle skuldi steðga í triggjar mánaðir. Tað var ein stór kollvelting hjá Jocelle at koma til landið, og hon greiðir frá, at hóast stóru munirnar á londunum báðum, so trívist hon í Føroyum og størsta grundin eru føroysku virðini.

– Fyrstu ferð eg kom til Føroya varð eg bilsin, tí her vóru ongir vaktarmenn, og eg slapp inn allastaðni, eg vildi. Eg var eisini bilsin yvir, hvussu fá fólk eru her. Eg minnst serliga, at eg nakrar dagar eftir at eg var komin, fór ein rennitúr, og eg kendi tað fríkt at sleppa at renna uttan at sveitta og uttan larm. Hóast tað, so verður mentanarmunurin ov nógv av og á, og saknurin eftir familju míni er svarur. Eg sakni eisini alt tað, sum stórbýurin hevur at bjóða,

sólina og strondina. Her er ræðuliga kalt, sigur hon flennandi og leggur afturat, at tað eru føroysku virðini, sum viga nógv í avgerðini um, at búseta seg í Føroyum.

– Lívið er einkult her, og tað er trygt fyri børnini. Tað snýr seg meir um virðir og ikki so nógv um status sum í Filipsoyggjunum. Eitt simpult lív ger teg glaða, um tú ert saman við teimum, sum tú ert góður við, sigur hon.

Vita hvat fólk hugsa

Søgan um Linda og Jocelle er onki eindømi. Tað eru fleiri filipinskar kvinnur í Føroyum, sum eru giftar føroyskum monnum, og talið er vaksandi. Lindi sigur, at hann veit væl, at fólk ofta ganga út frá, at hann hevur møtt Jocelle á eini dating síðu, sum hann hevur goldið fyri, ella at tað var peningur uppi í, tá tey komu saman. Tá hann verður spurður, sigur hann eisini – ofta í skemti – at hann hevur keypt hana.

– Eg føli, at fólk ganga út frá, at eg havi goldið fyri hana, men eg tími so illa at greiða frá, tí so má eg altíð siga somu søgu aftur og aftur. Eg leggi onki í hvat hini siga og halda, sigur hann.

Jocelle leggur afturat, at tað er eitt kennitekin við Linda, sum henni dámar væl.

– Hann sigur tað, sum hann heldur og leggur onki í hvat fólk siga, og tað dámar mær væl við honum, sigur hon.

Kvinnubragdið á Tórsvølli

Føroyskur kvinnufótbóltur er aftur á altjóða fótbóltskortinum, eftir at føroyska A-landsliðið vinnur seg víðari úr innleiðandi bólkinum. Tað er áskoðaramet og fagnaðurin tekur næstan ongan enda, tá Føroyar vinna avgerandi dystin móti Turkalandi

Føroyska kvinnulandsliðið fremur enn eitt føroyskt ítróttarbragd, tá liðið vinnur innleiðandi HM-undankappingarbólkin, sum verður avgreiddur á Tórsvølli. Føroyar byrja við at vinna sannførandi á Luksemborg, fyri síðani at vinna 2-1 á Montenegro, ið saman við Føroyum eru avbjóðarnir hjá favorittunum úr Turkalandi.

Tí er lagt upp til stóra finalu og Tórsvøllur spælir við. Føroyar vinna 2-1, eftir at Turkaland hevur lagt seg á odda 1-0. Rannvá B. Andreasen javnar við frálíkum skoti og eigur uppleggið, tá innskifta Milja R. Simonsen leggur Føroyar á odda 2-1.

Við metstórari áskoðarafjöld til ein kvinnudyst stuðlar Tórsvøllur, tá føroysku kvinnurnar verja borg sum ongantíð fyrr. Úrslitið stendur við og føroyska kvinnulandsliðið vinnur seg víðari til HM undankappingina, har mótstøðuliðini eru sterkar

tjóðir sum Týskland, Ísland, Kekkía og Slovenia.

Sermerkt fyri føroysku avrikini á Tórsvølli er, at spælið er tekniskt og vælskipað. Liðið spælir nærmast álopskendan fótbólt í lötum, hóast talan er um altjóða dystir. Landsliðs-

venjarin, Pætur S. Clementsen, letur tó ongan iva vera um, at tað skal meiri til at spæla upp ímóti Týsklandi og Íslandi, sum eru í heimselituni.

Áskoðarametið til dystin var 1.153 áskoðarar.

Tað er alla tíðina ein stríður streymur av einstaklingum, ið koma alt døgnið og ganga og mala allastaðni í bygdini. Tað er ikki ein løta, tá eingin fremmandur er her, og tað er tað, ið ger lívið í Saksun óúthaldiligt.

Jóhan Jógvansson,

bóndi í Dúvugørðum í Saksun

Kvinnurnar hjá Drátti vinna FM á fyrsta sinni síðani 2006. Tað gera tær við at vinna 3-1 á KÍF. Hjá monnunum verður alt avgjørt við gullsetti. Sí vinnur fyrru finaluna 3-0, men

Fleyr svarar aftur í seinnu finaluni og vinnur 3-0. Sí vinnur gullsettið 17-15

Talan verður um tvær greipur, tá FM finalurnar í hondbóliti eru. Kvinnurnar hjá Kyndli vinna á Neistanum, har orkan verður mett sum munurin. Hjá monnunum er H71 greitt omaná VíF og vinnur 26-21 í avgerandi dystinum

